

Нерушима Стіна

О. д-р. Микола Конрад

Нерушима Стіна

Бл. Володимир Прийма

січень
2015 р.

Газета виходи-
ть один раз в
місяць

Храм Успення
Пресвятої Богородиці
с.Страдч

УГКЦ

З Різдвом Христовим

Ми знову перебуваємо у трепетному очікуванні свята, яке щороку нагадує нам про диво Божої Любові, яка тихо зійшла на землю і оселилася у людському тілі – беззахисному і немичному. Ніхто й не здогадувався у той час, що дитина злидарів, якій господарі дозволили народитися у стаєнці поміж овець та волів - Всемогутній Творець. Так народився Бог, щоб зростати між людьми, працювати, покірно пережити бідність, глузування, переслідування і вкінці – ганебну смерть на хресті. Так народився Бог, Світло світу, і покликав нас іти Його стежкою : « Я Світло світу. Хто йде вслід за мною, той не буде ходити в темряві, але

матиме світло життя» (Ів. 8.12). Здається, якби ми могли перенестися у ті далекі часи, то неодмінно впізнали б за якимись особливими ознаками у бідних подорожніх, увесь маєток яких поміщався у невеликих саквах, що везло ося, Марію та Йосифа й максимально оточили б їх опікою. Але за весь довгий період, що минув від Вифлеємської стаєнки до сьогодні, людина не надто охоче придивляється до своїх ближніх, щоб розпізнавати у них Святу Родину. Особливо сьогодні, у трагічний для нас усіх час, відкріймо серця на болі і терпіння наших братів та сестер: потішмо тих, хто втратив рідних, хто у хворобі, зневірі чи у відчаї. Лише у такий спосіб зможемо потішити Боже Дитя разом з Марією та Йосифом.

Світло Вифлеємської зірки осяяло цілий світ, а з ним – і Україну. Хай кожен відчує Ісусову присутність через взаємне тепло наших сердець і щирість рук: ті, хто у затишній хаті і ті, на кого в холодних окопах чатує куля, багаті і бідні, сильні і слабкі, праведні і грішні, бо кожного кличе за собою Ісус.

Радіймо, бо Господь забажав стати Людським Сином і замешкати між людьми! « Радіймо всі вірні, заспіваймо й однодушно закликаймо: приходить спасіння для всіх, - надходить Господь, щоб родитися і спасти тих, що боговгодно святкують Його народження!» (стих на Утрени Передсвяття Різдва).

о.Іван Колтун

Істинний сенс
Різдва

с.3-4

Час надії

с.4-5

За благословенням до
Марії

с.6

Розпорядок Богослужінь на час Різдвяних та Йорданських Свят

➤ Вівторок 6.01. Навечір'я Різдва

9:00 – Великі Царські Часи;
10:00 – Вечірня з Літургією св. Василя Великого;
23:00 – Велике Повечір'я з Литією.

➤ Середа 7.01. Різдво ГНІХ

00:00 – Божественна Літургія, Мирування;
10:00 – Божественна Літургія, Мирування;
12:00 – Божественна Літургія, Мирування;
14:00 – Велика Вечірня з Литією.

➤ Четвер 8.01. Собор Пресвятої Богородиці і св. Йосифа Обручника

10:00 – Божественна Літургія;
17:00 – Вечірня;
18:00 – Божественна Літургія.

➤ П'ятниця 9.01. Первомученика Стефана

10:00 – Божественна Літургія;
12:00 – Божественна Літургія;
18:00 – Божественна Літургія.

➤ Вівторок 13.01. Відання Різдва ГНІХ

10:00 – Божественна Літургія;
17:00 – Велика Вечірня з Литією; прощання з Старим Новим Роком;

➤ Середа 14.01. Обрізання ГНІХ і св. Василя Великого

10:00 – Літургія св. Василя Великого;
18:00 – Божественна Літургія.

➤ П'ятниця 16.01.

09:00 – Великі Царські Часи;
10:00 – Божественна Літургія.

Чування 22:00 – початок.

➤ Субота 17.01.

10:00 – Божественна Літургія;
18:00 – Божественна Літургія.

➤ Неділя 18.01. Навечір'я Богоявління

09:00 – Божественна Літургія; Велике Водосвяття;
11:00 – Божественна Літургія; Велике Водосвяття;
14:00 – Божественна Літургія;
18:00 – Божественна Літургія.

➤ Понеділок 19.01. Богоявління Господнє

8:00 – Всенічне з наведір'ям;
9:00 – Божественна Літургія;

Йорданські відвідини в с. Страдч

18:00 – Божественна Літургія.

➤ Вівторок 20.01. Собор св. Йоана Христителя

10:00 – Божественна Літургія.

Істинний сенс Різдва

Друзі!

Незабаром прийде довгоочікуване і таке улюблене всіма нами свято - Різдво Христове. Я впевнена, що кожен вже хоче потішитися величним запахом ялинки вдома,

цього свята. Давайте разом спробуємо розібратися в цьому. Всім відомо, що більше двох тисяч років тому в місті Вифлеємі, в Юдеї у бідній стаєнці народився маленький Ісусик. Всі люди надзвичайно тішилися

стараються проводити менше часу за комп'ютером, не їсти багато солодощів і слухати батьків, правда ж? Але окрім цього слід стати більш покірними Богові і Його заповідям, полюбити своїх ближніх і навіть однокласника, який дразнить інших, допомагати тим, хто цього найбільше потребує і вчитися робити ще багато таких самих повсякденних речей, які ми часто оминаємо. Саме це буде найкращим і найбажанішим подарунком для новонародженого Спасителя, адже для цього Він і прийшов на світ, аби посіяти у душах людей добро і світло. Щоб ви могли переконатися в моїх словах, пропоную вам історію, яка змусить вас замислитися... Колись давно один чоловік спав у своїй затишній хатині. Аж раптом він відчув, як хтось покликав його до нового життя. Він прокинувся зі сну, бо побачив, як велику темряву на галявині освітило, ще не бачене ним до цього, неймовірно яскраве Світло. Він досконало знав нічне небо, часто вивчав його, коли стеріг своє стадо від хижих вовків, але такої променистої зорі, яка з'явилася йому сьогодні, він навіть у снах ніколи не бачив. Серце підказувало, що довкола відбувається щось особливе. Світло довгоочікуваної зірки та радісна пісня херувимів освічували його кроки до

посмакувати кутею і солоденькими пампухами. Хтось вже цілий рік мріє про новий велосипед і тому чекає часу Різдвяної коляди, щоб назбирати грошей і нарешті його собі придбати, а хтось просто чекає модного пакуночка під ялинкою. Для всіх Різдво – це час подарунків і сімейних радощів, але чи це є правильним? Напевно, що ні. В цьому й полягає проблема майже всіх людей – і дорослі і дітки не до кінця усвідомлюють істинний сенс

приходом Спасителя і величали Його, приносячи різні дари Месії. А що ж ми можемо подарувати Христові зараз? Ви, напевно, здивуєтеся, адже що потрібно Божому Синові? У Нього ж є все! Але маленький Ісус, як і будь-яка інша дитина, з нетерпінням чекає подарунків у Свій День народження. Звичайно, цукерок ми Йому принести не зможемо, але Христос з радістю прийме духовні подарунки. Під час Різдвяного посту дітки

Вифлеєму. Він сміливо йшов за голосом свого серця, за дзвінком усміхом ангелів. Ще вчора навіть мріяти не міг, що сьогоднішній День змінить усю історію його життя, що сьогодні особисто зустріне з тим, хто Любов'ю підкорить увесь світ.

Він чув колись, що має народитися Месія, і ноги зовсім не відчували втоми, коли ангели покликали його до Господнього вертепу. В якийсь момент він

задумався, що ж може подарувати самому Богові, бо що й говорити про золото, якщо не мав навіть хорошого взуття, тому біг босоніж назустріч Ісусові. Але навіть це його не зупинило. Він приніс у подарунок Богові золото найвищої проби – своє чисте серце і сумлінне чесне життя. Того дня це був найцінніший подарунок для маленького Ісусака.

А що ж ви приготували в подарунок для Христа?

Отже, дітки, бажаю вам в цей святковий час зрозуміти істинний сенс Різдва, зумівши відчинити своє крихітне серденько для новонародженого Спасителя і в новому році нести Його світло до всіх людей!

*Христос Рождається!
Славимо Його!*

Лілія Михалюк

Мас надії

Різдво - це завжди час надії, сподівання, радості. Якщо по-справжньому пережити подію Різдва, - то це дозволити собі поринути у прекрасні духовні переживання, що наповнять наше буття і єство любов'ю, ніжністю, радістю, надією... Тим, чого нам так бракує у сьогоденні. Тішить, нас християн, те що багатство любові, ніжності, радості, надії у Різдвяний час стають реальністю, а не тільки казковими мріями. Щоб цей час надії завітав до нас необхідно підготовки. Церква готує нас постом Пилипівкою, або цей час духовного формування ми ще називаємо Адвентом, що у перекладі означає — очікування, прихід. В часи Римської імперії

адвент - це була подія приїзду, зустрічі імператора, що була знаковою подією для громадян імперії. Для нас християн прихід у світ Дитини Божої є особливою подією нашого життя. Але до цього приходу Ісуса-Дитини ми маємо готуватись як до визначної події сьогодення, тут і зараз очікувати, приймати, радіти, допомагати... Християнин у своїй суті - це особа що очікує, а Різдво – це подія що звершує очікування. Очікування приходу народження Ісуса для нас є часом особливої підготовки зовнішньої і внутрішньої. Роздумаймо над тим, що кожен з нас є запрошений на День Уродин Божого Сина, яка нам випала честь!..

Радіймо! Ми запрошені на подію, яка змінила хід історії, і якщо сьогодні зуміємо не відкинути зовнішню і внутрішню цю подію, то знову отримаємо позитивні зміни. Зовнішня оболонка допомагає нам пережити на перший погляд поверхнево, зорово, слухово свято (святково прикрашені вітрини магазинів, звучання колядок, шукання різдвяних дарунків) і якщо ця зовнішня оболонка не доповниться, не продовжиться у внутрішній, духовній, то залишиться лише зовнішньою без глибокого змісту, залишивши нас байдужими, холодними...

Духовне переживання це молитва, піст, очищення душі у Тайні Покаяння, єдність з Господом через Тайну Євхаристії, але якщо заглибимось тільки у духовне позбавивши себе зовнішнього, то не зможемо сповна відчувати передсмаку, смаку, після смаку свята, що передає плекану століттями атмосферу Різдва. Зовнішнє мусить розчинитись у внутрішньому, а внутрішнє у зовнішньому. А наша домівка через клопітке приготування стане затишною Вифлеємською стаєнкою. Усвідомлюймо те, що не тільки десь лунають колядки і віншування, пахне кутею, пампушками, медівниками, голубцями, сіном, солодошами, а що ми, кожен зокрема надаємо, варимо, для колядників, гостей відчуття неповторної теплої Вифлеємської стаєнки. Щоб цей на відстань далекий Вифлеєм став близьким Українським Вифлеємом.

Щиро бажаю Вам зовнішньої і внутрішньої підготовки до Різдвяних свят, щоб ці свята Ви змогли пережити по особливому, щоб кожен з нас відгукнувся на запрошення Бога Отця на святкування народження Сина, щоб серцем, душею, стилем життя прийняли цей момент зміни. Роздумаймо над величчю довіри до Бога покорою та ніжністю Марії, над витривалістю, мужністю, стійкістю святого Йосифа і нехай Вони товаришують нам у часі цієї підготовки до приходу Обіцяного Месії і в час приходу.

Пропоную Вам підготуватись молитовно і добрим ділом для зовнішнього і внутрішнього глибокого пережиття і живого святкування цих Різдвяних свят .

Дарунки для Божого Дитятка

Перший день «Сіно-матрац»

Протягом дня молитись за усіх бідних людей і благи Пресвяту Родину опіки над потребуєчими

(Отче Наш, Богородице Діво)

*дати милостиню потребуєчій особі

Другий день «Пелени»

Протягом дня молитись за сиріт і дітей позбавлених правдивої батьківської опіки і благи Пресвяту Родину опіки для них (Отче Наш, Богородице Діво)

*намагаємось духовно незрячий, байдужий особі наголосити на Божій любові.

Третій день «Покривало»

Протягом дня молимося за подружжя в яких нема дітей і благаймо Пресвяту Родину для них ласки батьківства (Отче наш, Богородице Діво)

*Подбаймо щоб наші хрещеники в часі цього посту отримали молитовні та приємні дарунки від нас.

Четвертий день «Ясла»

Протягом дня молимося за свою родину, а особливо за тих в товаристві кого зазвичай зустрічаємо Різдвяні свята і у Пресвятої Родини благаймо постійної опіки для своєї родини (Отче наш, Богородице Діво)

*подбаймо про різдвяні дарунки для рідних

П'ятий день «Світло» (світильник святого Йосифа)

Протягом дня молимося за душі померлих з наших родин, що перебувають у Чистилищі і благаймо Пресвяту Родину ласки опіки для них (Отче Наш, Богородице Діво)

*Візьмімо участь у заупокійній Святій Літургії і згадаймо молитовно про душі померлих з наших родин

Шостий день «Дідух»

Протягом дня молимося про ласку благословення нашої праці, працедавців, колег, за тих з ким працюємо, благаймо Пресвяту родину про ласку опіки для них (Отче наш, Богородице Діво)

*подбаймо про святкове оформлення наших домівок, а зокрема дідуха.

Сьомий день «Ангельський спів»

Протягом дня молимося за Україну, незалежність, мир та добробут, благаймо у Пресвятої Родини постійної опіки для нас українців

*подбаймо про те, щоб у нашому домі звучали колядки. *ВЕСЕЛИХ СВЯТ усім читачам газети та їхнім сім'ям, приємних дарунків під Різдваною ялинкою бажає*

Олена-Олександра Жобилецька

(Збережено стиль та граматику оригіналу)

Любити себе і ближнього

Бог постійно підтримує нас. Тоді, коли люди порушили другу заповідь, Він послав пророків. І коли знову впали у гріх – послав свого Єдинородного Сина. Люди прагнуть до індивідуальності і починають знущатися над своїм тілом: перефарбовувати волосся тощо. Але для кожного Він прийшов, кожного назвав своїм сином чи дочкою. Не шукаймо індивідуальності поза Божою любов'ю. Бог створив нас різними. Наша індивідуальність полягає у тому, що ми є різними за темпераментом, характером. Є люди, які хочуть бути тихими,

але вони є запальними. Хтось є тихим, мирним, повільним. Запитуємо себе: чому хтось є чорним, а хтось – білим, хтось є холериком, а хтось – сангвініком. Поки ми боремося з цими дарами – доти ми будемо нещасливими. Маємо любити себе такими, якими ми є, щоб навчитися любити інших.

підготувала Леся Коваль (з проповіді о. Ярослава Микитчина)

о. Ярослав Микитчин

За благословенням до Марії

Перед від'їздом у зону бойових дій захисники, які відстоюватимуть територіальну цілісність нашої Батьківщини, приїхали на Святу Літургію та молитву до Страдецької Матері Божої Нерушимої Стіни. Молимося, щоб Бог поблагословив наших Воїнів Світла міцним здоров'ям, гострим розумом, второпністю, щоб кожен повернувся живим та здоровим до рідної домівки.

Дякуємо їм за мужність, патріотизм та жертвність.

Леся Коваль

Жепожитний борець - Блаженний Євхаристично-мученик Григорій Хомишин (1867-1945)

Несхитна вірність Христові і Церкві ісповідника віри єпископа Григорія Хомишина, глибока впевненість у перемозі над злом служили ікладом і підтримкою у вірі й надії як для мирян, так і для духовенства. Ці люди, що зуміли зберегти в своїх серцях віру Христову і вірність своїй Церкві, є для нас прикладом великої жертвовності. Завдяки несхитності владик-мучеників, стійкості духовенства, вірності мирян, УГКЦ змогла вистояти. Одним із таких ревних владик, який до кінця пройшов складний і небезпечний шлях вірного воїна Христової віри, був Владика Григорій Хомишин.

Він народився 25 березня 1867 року, у родині селянина-середняка в с. Гадинківці, Гусятинського району, Тернопільської області. Навчання Григорій розпочав у сільській початковій школі. Провчившись там чотири роки, у дванадцятирічному віці вступив до Тернопільської гімназії, яку закінчив 1888 року на «відмінно».

З дитинства Григорій відзначався побожністю і вже як учень гімназії належав до одного з релігійних товариств. Завжди був одним з кращих учнів не лише у класі, а й цілій гімназії, взірцем для інших. У 1888 року вступає до Львівського Університету на богословський факультет, після закінчення у 1893 року отримує ієрейські свячення. Молодого священника призначають вікарієм в кафедральному соборі Станіслава. Станіславський ординарій, Владика Юліян направляє Хомишина на поглиблення богослов'я до Відня (1894-1899), де він навчався 5 років і одночасно був сотрудником греко-католицької парафії св. Варвари. Після закінчення отець Григорій одержав ступінь доктора богослов'я.

Отець Хомишин деякий час працював вчителем богослов'я у школах м. Коломиї, після того був

призначеним ректором Львівської семінарії. У 1904 році Андрей Шептицький вирішує призначити отця Григорія Станіславським єпископом. Хомишин працював над розбудовою єпархії, а також робив все можливе для порятунку віруючих. На початку своєї діяльності владика зосередив свою увагу на духовній формації священників, підкреслюючи роль молитви у житті та заохочуючи священників, щоб ті з більшою любов'ю поставилися до пасторальних завдань та місійних викликів часу. Владика

відвідував парафії, організовував тижневі, а інколи і двотижневі місії. А бувало що й сам часто проповідував та сповідав. Будучи Станіславським єпископом, він дбав не лише про розвиток і добробут церков та монастирів, а й виділяв чималі кошти на розвиток шкіл, сільських читалень. Своїми проповідями і діяльністю сприяв не тільки духовному збагаченню віруючих, а й піднесенню їх національної свідомості. Владика Григорій був відомий усім, як відданий український патріот. Він завжди підкреслював, що є гордим з того що він – українець та завжди молився за Україну і її народ.

В бурхливі роки національно-визвольної революції активно закликав населення до вступу в Українську Галицьку Армію. Направляв до УГА священників-капеланів для виховання солдат в національному і релігійному дусі, всіляко домагався об'єднання представників різних релігійних конфесій.

Створив Українську католицьку народну партію, яка з 1931 року діяла під назвою Українська народна обнова.

Владика проводив у міжвоєнний період активну пропаганду проти більшовиків, за що пізніше і був покараний ними. Коли під час війни німці нищили жидів, Кир Григорій у катедрі виголосив рішучу проповідь із закликом: „Не убий! Кров невинна кличе о пімсту до неба...“ За це гестапо його арештувало і жорстоко побило. Хомишин першим урочисто привітав Акт відновлення Української Держави влітку 1941 року на міському мітингу.

Владика Григорій 28 грудня 1945 року був заарештований і закатований більшовиками, як мученик за віру у в'язничній лікарні НКВС м. Києва. Свідки підтверджують, що смерть Владики настала після тривалих побоїв, де він безстрашно боронив католицьку церкву. Місце поховання до сьогоднішнього дня не встановлене.

Григорій Хомишин був видатною особистістю, патріотом, великим громадським, політичним та церковним діячем в Галичині, прихильником відродження української державності, борцем за Віру Христову та мир на землі. Життя і духовний подвиг єпископа – яскравий приклад мужнього пастиря Греко-Католицької Церкви. На превеликий жаль, за часів радянської влади дії Блаженного

Григорія Хомишина всіляко замовчувались і перекручувались. Та тепер, коли виникла можливість, ми повинні відтворити правду про його героїчний життєвий шлях де найбільше вражає те, що під страшенним тиском німецького фашизму та радянської влади Григорій Хомишин залишився вірним загальнолюдським ідеалам та ідеї відродження державності українського народу.

Молитва до Блаженного Мученика Григорія Хомишина.

Безмежно милосердний Спасителю Ісусе Христе! Складаємо Тобі подяку за прославлення Слуги Твого Єпископа Станіславівського Кир Григорія Хомишина на престолах нашої Церкви. Йому поручаємо в опіку наше життя і наш народ, для якого він ревно апостолував, розбуджуючи любов до Серця Христового і єдності в католицькій вірі. Серед нових випробувань, які чекали би нашу Церкву, нехай буде Богу слава, честь і подяка за нового опікуна, мученика та ісповідника Кир Григорія, який указав би своїм послідовникам правдиву дорогу, що веде до спасіння. Амінь.

Допоміжні джерела:

<http://homyshyn.te.ua/vysn.html>

www.papalvisit.org.ua/ukr/church_martyrs.php

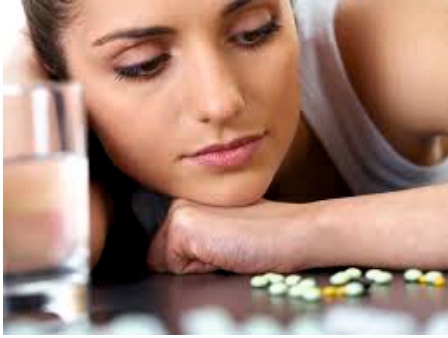
<http://www.ugcc-in-russia.narod.ru>

Марта Тугак

Продовження статті. Початок у №41

Гормональні таблетки — найбільш розрекламований і популярний засіб контрацепції. Він має потрібну дію: 1) Пригнічує овуляцію, тобто

впливає на гормональну систему жінки таким чином, що в неї не продукується яйцеклітина. 2) Також ці пігулки згущують слиз в шийці матки, що утруднює просування сперматозоїдів до яйцеклітини. 3) У разі, якщо перші два варіанти «не спрацювали», то третім наслідком дії гормональних таблеток є пошкодження ендометрію, м'якого шару, який вкриває стінки матки і до якого прикріплюється ембріон приблизно на 10-12 після зачаття. Запобігання імплантації ембріона, приводить до його смерті (мати навіть не знає, що в її тілі від голоду вмирає маленька як макове зернятко, але її рідна дитина) і викидня, тобто відбувається той самий аборт, але в інший спосіб. Ще одним з наслідків дії гормональних таблеток є порушення скорочення маткових труб, що приводить до загибелі ембріона в трубі, а інколи до позаматкової вагітності. Інколи відбувається відшарування ендометрію разом з ембріоном, що теж є аборт. Непланова вагітність під час

вживання гормональних таблеток настає в 1,9 – 18,1 % жінок.

Наступним популярним засобом є внутрішньоматкові контрацептиви або «спіралі». Все виглядає дуже просто — засунули в поліклініці «спіральку», і живу спокійно. Але це далеко не так. Внутрішньоматкові спіралі просто створюють запальний процес у матці і тим самим пошкоджують її стінки, що призводить до неможливості приєднання ембріона до стінок

після потрапляння в матку. Відбувається той самий аборт. Із побічних ефектів вживання «спіралі» найчастішими є: позаматкова вагітність, запальні процеси внутрішніх статевих органів, передракові зміни ендометрію. У перші тижні після введення «спіралі» жінку турбує біль у попереку і внизу живота. Менструальні кровотечі

підсилюються і видовжуються, що призводить до надмірної втрати крові. Інфекційні захворювання внутрішніх статевих органів, які виникають у 100% користувачок «спіралі», можуть призвести до вторинної неплідності. Описано випадки «вростання» контрацептиву у стінку матки та проникнення його в черевну порожнину із травмою внутрішніх органів (сечового міхура, кишок, нервових сплетінь та судинних пучків, що інколи супроводжувалося фатальною внутрішньою черевною кровотечею). Якщо за наявності «спіралі» настає маткова вагітність, вона супроводжується ризиком внутрішньоутробного інфікування дитини та септичного стану у матері, викидня або передчасних пологів. Позаматкова вагітність настає у 3,4% користувачок «спіралей», що на 700% більше, ніж у жінок, які цим контрацептивом не користуються. За вчинений важкий гріх (а це часто є гріхом аборт, хоча і прихованого), людина мусить розплачуватися. І в першу чергу платить своїм здоров'ям. Контрацепція спричиняє ряд побічних ефектів і ускладнень для жінки, а саме:

Рак молочної залози. Від початку приймання контрацептиву до проявів хвороби минає приблизно 15-20 років.

Др. Андрій Вівчар
(продовження в наступному номері)

Продовження статті.
Початок у №41

Сучасні виклики традиційному подружжю: цивільні шлюби

Однією з проблем є те, що навіть серед католиків стає модним життя лише виключно у цивільному шлюбі. Святіший Отець Іван Павло II наголошує, що такі подружжя поширюються як із ідеологічних, так і

з практичних причин, однак, хоч таке співжиття є неправильним, їх ні в якому разі не можна прирівнювати ні до пробних, ні до фактичних шлюбних відносин. Аргументує Понтифік це тим, що «...тут маємо якесь зобов'язання до стислого і, можливо, навіть сталого життя». Крім того, такі подружні пари, беручи на себе якісь зобов'язання, виявляють і готовність взяти на себе теж і сімейні зобов'язання. Однак, незважаючи на це, навіть така ситуація не може бути схвалена Церквою. Щодо ідеологічних причин, то Святіший Отець Пій XI пише, що однією із таких причин є переконання, що подружжя є чимось виключно світським і цивільним, а тому повинно здійснюватися лише у державних органах, а також і те, що тільки цивільний акт має вважатися справжнім укладанням подружжя, в той час як церковний акт є лише своєрідним додатком.

Митрополит Андрей Шептицький у своєму пастирському посланні «О супружестві і родині» наголошує, що таке подружжя перед Богом не є ніяким подружжям, а тому і люди, які так співживуть є нещасними. Владика навчає, що в такому співжитті немає ні ласки, ні благословення Божого. Крім того, цивільні шлюби наносять дуже велику шкоду як

особам, які співживуть у цивільному шлюбі, так і цілому народові. Зокрема також вони мають великий вплив і на дітей: «Діти, що вийшли з такого цивільного супружества, ростуть без Бога та віри, а що більше, то від самих родичів учаться грішити». Іншими словами, такі особи є відірваними від Містичного Тіла Христового – Церкви, бо не можуть приступати до святих тайн, живуть у постійному тяжкому гріху і цим самим дають велике згіршення іншим вірним. Цей вид співжиття теж розцінюється Церквою як акт, який ображає гідність подружжя, адже включає в себе також і сексуальне співжиття

«подругів». Катехизм Католицької Церкви навчає, що сексуальний акт повинен мати місце виключно у подружжі, а поза подружжям він завжди становить тяжкий гріх і відлучає від Причастя, а тому і будь-які види співжиття, які не є подружжям суперечать моральному закону. Тому Митрополит Андрей пише: «Тож треба Вам добре знати, що нема більшого нещастя для якого народу, як такі цивільні шлюби та розводи».

Як бачимо, Східна і Західна Церква одностайні в тому, що безшлюбне співжиття суперечить моральному закону і тому є моральним злом.

продовження в наступному номері

о.Тарас Собешкевич

Феномен Страдецької печери

Ще всередині XI сторіччя у піщаній горі, поблизу якої розташоване село Страдч, побожні монахи видовбали у скелі – камені-пісковнику – підземний монастир. Ця святиня стала другою після Києво-Печерської лаври створеною за часів Київської Русі та Галицько-Волинського князівства. Наслідком титанічної праці постала Страдецька Печерська лавра, яка збереглася донині. Тисячі паломників з усієї України та світу щороку поспішають до Страдча, аби взяти участь у відпустових молитвах. Поблизу Янівського цвинтаря, що у Львові, прочани сідають у маршрутки яворівського напрямку, прямуючи до знаного села автошляхом Львів – Краковець. Нещодавно на Страдецькій горі побував і наш кореспондент.

Розповідь про Страдецьку Печерську лавру розпочну з екскурсу в історію. Перший запис про неї в Галицько-Волинському літописі від 1242 року під назвою «Печера Домажирова». Саме тоді ченців підземного монастиря та тамтешніх жителів спіткала велика трагедія. Коли у лісі Бірок змагалися дружини князя Ростислава і татарів, налякані селяни перебували у печернім монастирі. Подейкують, що хтось вистрелив у татарина, котрий проїжджав на коні, однак стріла пролетіла повз. Татарин почав галасувати, й частина загону подалася на пошуки стрільця. Так несподівано було викрито вхід до печерної лаври, де за усними переказами заховалося близько двох тисяч осіб.

Коли розлючені татари наказали укритим вийти зі сховку, то були вкрай здивовані: їхня вимога залишилась невиконаною. Тоді, шаленіючи від люті, вони розклали багаття в головному коридорі. Люди й після цього не вийшли. На їхній захист прибігли ченці, котрі молились у сільській церкві вгорі. Поклонившись

нелюдам, вони почали благати помилувати бідолашних. Однак закам'янілу душу хана не розчулили ані прохання ченців, ані, тим паче, зойки страждених, які доносилися з печери. Насміхаючись, він відповів, що полум'я можна погасити лише кров'ю монахів. По тих словах татари кинулися з ножами на ченців і повбивали їх. Проте кров не загасила полум'я. Вона лише

частково вгамувала татарську жагу. А тим часом дим нещадно поглинав людські життя без огляду на вік і стать. Вуста дорослих німіли у молитві. Діти шукали захисту у щоразу слабших обіймах своїх матерів. Це був останній подих, останнє взивання до Бога людей. Існує повір'я, що тоді Пресвята Богородиця зійшла на страдницьку гору, встала перед татарами з піднятими руками і мовила: “Неруш! Стіна!”. Пречиста Діва Марія огорнула людські

душі омофором та повела у славі до Небесної оселі. Відтоді гору почали називати Страдницькою чи Страдецькою, а поселення, котре з часом відновили, – Страдчем. Підтвердженням описаної трагедії постають сліди, котрих не стерли віки.

Продовження в наступному номері.

Юрій СКОБАЛО

(Збережено стиль та граматику оригіналу)

Джерела:

Газета «Тиждень і люди»;

Знайди прихисток своїй душі. –

Л.Коваль. – Львів, - 2006;

Розклад
богослужіньУ Церкві Успення Пресвятої
Богородиці с. Страдч

Понеділок	10.00 год.	Свята Літургія у Печерному Храмі
Вівторок	10.00 год.	Свята Літургія за хворих і немічних. Молебень до Блаженних
Середа	10.00 год.	Свята Літургія за невинноубитих дітей
Четвер	10.00 год.	Свята Літургія за покликання до стану священничого, монашого і подружнього
П'ятниця	10.00 год.	Літургія за узалежнених від алкоголю, наркотиків, гральних автоматів і куріння
Субота	10.00 год.	Свята Літургія, 12.00 год. Свята Літургія, 18.00 год. Свята Літургія
Неділя	09.00 год.	Свята Літургія. Хресна Дорога, 11.00 год. Свята Літургія. Хресна Дорога
	14.00 год.	Свята Літургія. 18.00 год. Свята Літургія,
	16.30 год.	«Матері в молитва»

Дати, на які припадають нічні чування з першої суботи на неділю:

з 3-4 січня
з 7-8 лютий
з 7-8 березень
з 4-5 квітень
з 2-3 травень
з 6-7 червень
з 4-5 липень
з 1-2 серпень
з 5-6 вересень
з 3-4 жовтень, з 7-8 листопада, з 5-6 грудня

2015

Дати, на які припадають нічні чування з третьої п'ятниці на суботу:

з 16-17 січня
з 20-21 лютий
з 20-21 березень
з 17-18 квітень
з 15-16 травень
з 19-20 червень
з 17-18 липень
з 21-22 серпень
з 18-19 вересень
з 16-17 жовтень, з 20-21 листопад, з 18-19 грудень

Запрошуємо парафіян та прочан долучатися до братства Тверезості!

Кожен, хто бажає скласти присягу на відречення від шкідливих звичок (алкоголю, тютюнопаління, наркозалежності тощо) за себе чи за своїх ближніх, може звертатися до парафіяльних священників у будь-який день. У храмі знаходиться Книга Тверезості, де після присяги люди записують свої імена та намірення

Дорогі паломники!

Якщо хтось із вас по-особливому відчув на собі Божу ласку через вплив молитви у Страдчі - зцілення від хвороби чи допомогу у вирішенні інших життєвих проблем — ЛАСКАВО ПРОСИМО ЗАСВІДЧУВАТИ ЦЕ У ПАРАФІЯЛЬНІЙ КНИЗІ ВІДГУКІВ ПРО ОТРИМАНІ ЧУДА!

Банківські реквізити УГКЦ. Парафії Успення Пересвятої Богородиці с. Страдч

Код ЄДРПОУ: 26485147

Реквізити:

Найменування банку: Філія Львівське ОУ АТ "Ощадбанк"

Розрахунковий рахунок : 26009300164700

МФО: 325796

У призначенні платежу вказати : добровільна пожертва за...

Адреса банку: м. Львів, вул. Січових Стрільців 9

Прохання при переведенні грошей вказувати Ваше ім'я і прізвище, щоб отці у Страдчі могли молитись за Вас і Вашу родину

Комісія у справах мирян Львівської Архиєпархії УГКЦ застерігає:

ОБЕРЕЖНО!!!

“Будьте тверезі і чуйте!”

Противник ваш, диявол, ходить навколо вас, як лев ревучий, шукаючи, кого б пожертви" [1 Петр. 5:8].

Детальна інформація на сайті <http://www.stradch.com/index.php/id/128>

Парафіяльна газета Храму Успення Пресвятої Богородиці

Наша адреса: Львівська обл. Яворівський р-н. с. Страдч, вул. Страдецька Гора телефон +38 067 708 75 17

Відповідальний за випуск: Ігор Лосик. Головний редактор: о. Іван Колтун. Літературний редактор: Леся Коваль.

Комп'ютерна верстка: Ігор Лосик. А також дякуємо дописувачам: с. Рафаїлі Чучман, Дочки МБНП; о. Тарасу Собешкевичу; Марті Гусак, Олені-Олександрі Кобилецькі, Лілії Михалюк, бр. Тарасові Свищу.

Офіційна інтернет-сторінка Страдча www.stradch.com

Тираж газети - 2000 шт.